

Lietas Nr. C29663414 C-0378-15

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Cēsīs 2015. gada 27. jūnijā

Cēsu rajona tiesa

tiesnese A. Bērziņa

ar tiesas sēdes sekretāri B. Zīli,

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu - Akciju sabiedrības „DNB banka" prasībā pret /pers. A/, /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2014. gada 26. augustā tiesā saņemts Akciju sabiedrības „DNB banka" prasības pieteikums pret /pers. A/, /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka saskaņā ar 2006. gada 15. maija Kredīta līgumu Nr.4356/6P17 (turpmāk – Kredīta līgums), /pers. A/ (turpmāk – Kredītņēmēja) AS DnB NORD Banka (turpmāk – prasītājs) tika izsniegts kredīts EUR 39800.00 apmērā ar darbības termiņu līdz 2026. gada 14. maijam, ar bāzes procentu likmi eiro 6 mēnešu EURIBOR, kas iepriekšējā darba dienā pirms līguma slēgšanas – 3.064% gadā + papildus procentu 2% gadā.

Saskaņā ar Kredīta līguma I daļas 9.1. punktu no Kredīta līguma izrietošo saistību izpilde tiek nodrošināta ar hipotēku uz atbildētājiem piederošo nekustamo īpašumu, par ko 2006. gada 15. maijā noslēgts Ķīlas līgums Nr.4356/6P17-1 (turpmāk – Ķīlas līgums).

Saskaņā ar Ķīlas līgumu par labu prasītājam atbildētāji ieķīlā viņiem piederošo nekustamo īpašumu – katram piederošo ¼ domājamo daļu no nekustamā īpašuma – dzīvokļa īpašuma Nr.14, kas atrodas Rīgā, Virsaišu ielā 9, Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījums Nr. /numurs/, kadastrs Nr./numurs/.

Prasībā norādīts, ka ķīlas devēja /pers. F/ /miršanas datums/ir mirusi.

2006. gada 15. maijā noslēgts Galvojuma līgums Nr.4356/6P17-2 (turpmāk – Galvojuma līgums) starp prasītāju un /pers. D/.

Saskaņā ar Civillikuma 1716. pantu un Kredīta līguma II daļas noteikumu 10.1. punktu, ja Kredītņēmējs neveic maksājumus saskaņā ar grafiku, kā arī sākot ar desmito dienu no Bankas vienpusējas atkāpšanās no Līguma, Kredīņēmējs maksā Bankai līgumsodu 0.3% dienā no nesamaksātās summas.

Par cik Kredītņēmēja kavēja pamatsummas maksājumus no 2009. gada 15. janvāra un procentu maksājumus no 2008. gada 15. septembra, līgumsods 0.3% apmērā uz 2009. gada 8. decembri sastāda EUR 2436.97. Nesamaksātais līgumsods aprēķināts no 2009. gada 6. augusta līdz 2009. gada 8. decembrim.

Saskaņā ar Civillikuma 1757. un 1765. pantu, Kredīta līguma 3.punktu un II daļas 4.1.punktu tika noteikta procentu likme, kas Kredītņēmējam bija jāmaksā saskaņā ar grafikā noteikto apmēru un datumiem.

Kredītņēmējs kavē procentu samaksu no 2008. gada 15. septembra, līdz ar to uz 2009. gada 15. decembri kavētie līgumiskie procenti par aizdevuma lietošanu sastāda EUR 2390.87. Nesamaksātie līgumiskie procenti aprēķināti par laika periodu no 2008. gada 16. augusta līdz 2009. gada 15. decembrim, kad vienpusēji izbeigts līgums.

Saskaņā ar Civillikuma 1589.pantu un Kredīta līguma II daļas 10.5.punkta 2.apakšpunktu, Banka var vienpusēji atkāpties no līguma un prasīt Kredītņēmēja pirmstermiņa līguma saistību izpildi, ja Kredītņēmējs ilgāk kā 30 dienas neveic vai neveic pilnā apmērā maksājumus saskaņā ar grafiku.

Saskaņā ar Kredīta līguma II daļas 10.5. punkta 2.apakšpunktu, prasītājs vienpusēji atkāpās no Kredīta līguma ar 2009. gada 15. decembri un saskaņā ar Kredīta līguma 10.6. punktu pieprasa kredīta atmaksu un citu Kredīta līgumā noteikto saistību izpildi. Parāds uz 2009. gada 15. decembri sastādīja EUR 42529.53 ko veido pamatsumma EUR 37701.69, kavētie procenti par kredīta izmantošanu EUR 2390.87 un līgumsods EUR 2436.97.

2009. gada 15. decembrī atbildētājiem tika nosūtīta ierakstīta vēstule – pirmstiesas brīdinājums Nr.207-p/09 par parāda saistībām un tika nolikts termiņš parāda samaksai.

Atbildētāja/pers. A/ pirmstiesas brīdinājumu ir saņēmusi 2009. gada 28. decembrī, /pers. B/ 2009. gada 24. decembrī, /pers. C/ 2009. gada decembrī un /pers. F/ 2009. gada decembrī. Atbildētājam/pers. D/ nosūtītais brīdinājums saņemts atpakaļ ar norādi, ka beidzies sūtījuma glabāšanas laiks.

Pēc 2009. gada 15. decembra ir veikti maksājumi kopsummā EUR 1113.01, kas novirzīti procentu dzēšanai, līdz ar to saistības pret prasītāju 2014. gada 4. augustā sastādīja EUR 41416.52, ko veido pamatsumma EUR 37701.69, procenti par kredīta izmantošanu EUR 1277.86 un līgumsods EUR 2436.97.

Saskaņā ar Kredīta līguma II daļas 7.3.punkta noteikumiem, prasītājs veica apdrošināšanas samaksu EUR 142.14 apmērā, kas ir prasītājam nodarītie zaudējumi.

Prasītājs lūdz atzīt tiesības realizēt atbildētājiem /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ piederošo un par labu prasītājam ieķīlāto nekustamo īpašumu – dzīvokļa īpašumu Nr.14, kas atrodas /adrese/, nepārsniedzot reģistrētās hipotēkas apmēru.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas /pers. A/, bet piedziņas neiespējamības vai daļējas piedziņas gadījumā piedzīt no /pers. D/ parādu EUR 41416.52, ko veido pamatsumma EUR 37701.69, procenti par aizdevuma lietošanu EUR 1277.86, līgumsods EUR 2436.97, kā arī lūdz piedzīt zaudējumus EUR 142.14 un piedzīt visus tiesāšanās izdevumus, noteikt prasītājas tiesības saņemt no atbildētājas 6% gadā no nesamaksātās aizdevuma pamatsummas par laiku līdz pilnīgai sprieduma izpildei.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1., 5., 1278., 1280., 1286., 1290., 1309., 1319., 1587., 1589., 1652.panta 3.punktu, 1691., 1695., 1698., 1716., 1717., 1720., 1722., 1753., 1754., 1755., 1756., 1757., 1764., 1765., 1934. un 1943.pantu, 1946.panta pirmo daļu, Civilprocesa likuma 1., 5., 24., 34., 41., 127., 128., 129., 130. un 195. pantu.

Prasītājas Akciju sabiedrības „DNB banka" pārstāve no Sabiedrības ar ierobežotu atbildību „IMPERO LEX" /pers. J/ tiesas sēdē prasību uzturēja uz prasībā norādītajiem apstākļiem un to pamatojumu. Norādīja, ka ne atbildētāja /pers. A/, ne galvotājs nekādas iemaksas parāda dzēšanai nav veikuši. Pārstāve paskaidroja, ka prasība pret /pers. F/, kura ir ¼ daļas ieķīlātā nekustamā īpašuma /adrese/ īpašniece, nav tikusi celta, jo viņa ir mirusi. Prasītāja pārstāve noskaidrojusi, ka uz /pers. F/ kopīpašuma daļu ieķīlātajā nekustamajā īpašumā neviena persona īpašuma tiesības nav nostiprinājusi.

Atbildētāja/pers. A/ uz tiesas sēdi nav ieradusies, paskaidrojumus par prasību nav sniegusi. Prasības pieteikums un tiesas pavēste nosūtīta uz atbildētājas deklarēto dzīves vietu, līdz ar to tiesa ir tiesīga prasītāja prasību izskatīt bez atbildētājas piedalīšanās tiesas sēdē, saskaņā ar Civilprocesa likuma 56. panta piekto daļu.

Atbildētāja/pers. C/ uz tiesas sēdi nav ieradusies, paskaidrojumus par prasību nav sniegusi. Prasības pieteikums un tiesas pavēste nosūtīta uz atbildētājas deklarēto dzīves vietu, līdz ar to tiesa ir tiesīga prasītāja prasību izskatīt bez atbildētājas piedalīšanās tiesas sēdē, saskaņā ar Civilprocesa likuma 56. panta piekto daļu.

Atbildētājs/pers. B/ uz tiesas sēdi nav ieradies, paskaidrojumus par prasību nav sniedzis. Prasības pieteikums un tiesas pavēste nosūtīta uz atbildētāja deklarēto dzīves vietu, līdz ar to tiesa ir tiesīga prasītāja prasību izskatīt bez atbildētāja piedalīšanās tiesas sēdē, saskaņā ar Civilprocesa likuma 56. panta piekto daļu.

Atbildētājs/pers. D/ uz tiesas sēdi nav ieradies, paskaidrojumus par prasību nav sniedzis. Prasības pieteikums un tiesas pavēste nosūtīta uz atbildētāja deklarēto dzīves vietu, līdz ar to tiesa ir tiesīga prasītāja prasību izskatīt bez atbildētāja piedalīšanās tiesas sēdē, saskaņā ar Civilprocesa likuma 56. panta piekto daļu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.[1] panta otro daļu: „Tas, ka tiesas dokumenti piegādāti uz fiziskas personas deklarētās dzīves vietas adresi, un no pasta tiek saņemta izziņa par sūtījuma izsniegšanu vai dokumenti tiek nosūtīti atpakaļ, pats par sevi neietekmē dokumentu paziņošanas faktu."

Pie minētiem apstākļiem tiesa atzīst, ka atbildētājiem par tiesas sēdi paziņots likumā noteiktajā kārtībā un lietu var izskatīt bez atbildētāju /pers. A/, /pers. B/, /pers. C/, /pers. D/ piedalīšanās tiesas sēdē.

Motīvu daļa

Uzklausot prasītājas pārstāvi, pārbaudot un novērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus to kopumā, tiesa atzīst, ka prasība par parāda piedziņu ir likumīga, pamatota un apmierināma pilnībā šādu apsvērumu dēļ.

Saskaņā ar Civillikuma (turpmāk tekstā – CL) 1587. pantu: „Tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus."

Ar lietā iesniegtā 2006. gada 15. maijā starp prasītāju un atbildētāju /pers. A/ noslēgtā kredīta līguma kopiju Nr.4356/6P17 (lietas 11.-13. lapa), maksājuma uzdevumu (lietas 18. lapa) prasītāja pierādījusi, ka tā izsniegusi atbildētājai /pers. A/ aizdevumu EUR 39800.00 apmērā.

No atbildētājas /pers. A/ aizdevuma summa ir piedzenama prasītājas labā, jo saskaņā ar CL 1943. panta nosacījumiem aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Pamatots ir prasījums par procentu piedziņu, jo, saskaņā ar CL 1753. pantu: „Ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu .. .” Bet saskaņā ar CL 1756. pantu: „Pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.” Konkrētajā gadījumā puses, noslēdzot Kredīta līgumu, pielīgušas atbildētājas pienākumu maksāt procentus par faktisko kredīta summas izmantošanas laiku no izsniegtās un neatmaksātās kredīta summas apmēra.

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas iesniegto parāda aprēķinu daļā par procentu parādu.

Tiesa atzīst, ka ir apmierināms arī prasītājas lūgums par līgumsoda piedziņu lūgtajā EUR 2436.97 apmērā, secinot, ka tas ir samērīgs attiecībā pret pamatparāda summu. Saskaņā ar CL 1717. panta nosacījumiem: „Līgumsodu var pievienot katram līgumam, un to var noteikt ne vien naudā, bet arī citās vērtībās. Līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas.” Savukārt CL 1720. pants nosaka: „Kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu: ..2) ja līgumsods bija norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.”

Ar lietā iesniegtā 2006. gada 15. maijā starp prasītāju un galvotāju noslēgtā galvojuma līguma kopiju Nr. 4356/6P17-2 (lietas 15. lapa) prasītāja pierādījusi, ka atbildētājs /pers. D/ – galvotājs uzņēmies no galvenā līguma izrietošās maksājumu saistības, kā pats parādnieks.

Saskaņā ar CL 1692. pantu: „Galvojums ir ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu, neatsvabinot tomēr pēdējo no viņas parāda.” CL 1698. pants nosaka, ka: „Galvinieks atbild ne vien par pašu galveno parādu, bet arī par tā blakus prasījumiem, parādnieka vainas vai nokavējuma dēļ nodarītiem zaudējumiem un tiesas izdevumiem.”

Savukārt saskaņā ar CL 1702. panta nosacījumiem: „Kad pret galvinieku ceļ prasību, viņš var prasīt, lai kreditors griežas ar to papriekš pie galvenā parādnieka, ja piedziņa no tā izdarāma tikpat sekmīgi un viegli. Šī tiesība atkrīt, ja galvinieks noteikti no tās atteicies. Par tādu atteikšanos uzskatāms jau arī tas, ja galvinieks uzņemas saistību kā pats parādnieks.”

Saskaņā ar CL1692. pantu galvojums ir ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu, neatsvabinot tomēr pēdējo no viņas parāda. Panta normā sniegtā definīcija norāda, ka galvojums ir līgums starp galvinieku un kreditoru, no kā secināms, ka ar galvojuma līgumu tiek nodibināta atsevišķa saistība starp kreditoru un galvinieku. Solidāras saistības nodibināšanas definīcija ir sniegta Civillikuma 1670.pantā, kas nosaka, ka par solidāru prasījums vai saistība atzīstama tad, kad no vairākiem kreditoriem katrs var prasīt visu priekšmetu, vai kad no vairākiem parādniekiem katram ir pienākums visu izpildīt. Savukārt Civillikuma 1673.pants nosaka, ka līgums solidāru saistību nodibina tikai tad, kad līdzēji to tieši ir noteikuši.

Galvotāju solidāra atbildība ir noteikta Civillikuma 1699.pantā, kas nosaka, ka vairākas personas, kas galvojušas par vienu un to pašu parādnieku un vienu un to pašu parādu, atbild solidāri.

Tādējādi galvojums ir akcesora saistība, kas kalpo par citas saistības nodrošinājumu. Šajā gadījumā starp atbildētājiem nepastāv solidāra atbildība, kaut gan no Civillikuma 1702.panta izriet, ka galvinieks ir subsidāri atbildīgs par parādnieka uzņemto saistību. Galvojums pēc savas būtības ir saistību tiesību pastiprinājuma veids, jo ar galvojumu ir saprotamas līgumiskas saistības, ar kurām trešā persona – galvinieks, uzņemas atbildēt kreditoram par citas personas parāda saistībām, tomēr neatsvabinot parādnieku no viņa parāda.

Galvojuma būtība ir jāņem vērā, arī vērtējot, vai atbildību galvenajam parādniekam un galviniekam varētu uzlikt solidāri. Civillikumā solidāras saistības būtība ir raksturota ar izpildījuma priekšmeta (darbības, bezdarbības, lietas) nedalāmību. Ja kāda naudas summa tiek aizdota nedalīti divām personām, tad nav loģiski vienu uzskatīt par parādnieku, bet otru - par galvinieku. Abiem jābūt solidāriem parādniekiem no paša sākuma. Solidārais parādnieks, pēc tam, kad apmierinājis kreditora prasījumu, var prasīt no pārējiem atbilstošu atlīdzību (Civillikuma 1686. pants). Divu solidāru parādnieku gadījumā tas nozīmē atlīdzināto summu dalīt uz pusēm. Turpretim galvojuma attiecībās galvinieks, kas sedzis parādu, var no galvenā parādnieka prasīt visu samaksāto, kas Civillikuma 1692.pantā, izteikts ar vārdiem „neatsvabinot tomēr pēdējo no parāda”, proti, neatsvabinot parādnieku no viņa uzņemtās saistības.

Ievērojot norādīto, galvojuma un solidārām saistībām kopēja ir tāda iezīme, ka prasījumu var vērst gan pret vienu, gan otru (pie tam galvojumā tas nav vispārējs noteikums), un to varētu saukt par procesuālu līdzību, taču ekonomiski, no materiālo tiesību viedokļa, atšķirība ir būtiska: solidāri saistītie nes atbildību, ko vēlāk dala savā starpā, turpretim galvojumā galvinieks pilda akcesoru saistību, kas ļauj lietot regresa prasību pilnā apmērā.

Līdzīgi nospriedis Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departaments 2012. gada 7.marta spriedumā lietā Nr. SKC-115/2012 –Subsidāra un solidāra atbildība galvojuma saistībās norādot tēzi: „Galvojuma un solidārām saistībām ir procesuāla līdzība, t.i., prasījumu var vērst gan pret galvinieku, gan parādnieku, taču no materiālo tiesību viedokļa atšķirība ir būtiska: solidāri saistītie nes atbildību, ko vēlāk dala savā starpā, turpretim galvojumā galvinieks pilda akcesoru saistību, kas ļauj lietot regresa prasību pilnā apmērā."

CL 1698. pants nosaka, ka: „Galvinieks atbild ne vien par pašu galveno parādu, bet arī par tā blakus prasījumiem, parādnieka vainas vai nokavējuma dēļ nodarītiem zaudējumiem un tiesas izdevumiem." Tā kā konkrētajā lietā atbildētājs /pers. D/ ir galvotājs, tad nosakāms, ka piedziņas neiespējamības gadījumā no atbildētājas /pers. A/ piedziņu vērst pret galvotāju.

Tiesa atzīst, ka pamatoti prasītājs lūdzis atzīt prasītāja tiesības realizēt atbildētājiem piederošo nekustamo īpašumu, kas ieķīlāts ar 2006. gada 15. maija ķīlas līgumu Nr. 4356/6P17-1, hipotēka 16. 05. 2006. reģistrēta Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs/.

Lietā nav strīda par to, ka atbildētājiem /pers. B/, /pers. C/, /pers. A/ un /pers. F/ pieder katram ¼ domājamā daļa no nekustama īpašuma /adrese/. Lietā nav strīda arī par to, ka /pers. F/ ir mirusi /miršanas datums/. Prasība pret /pers. F/ nav celta un līdz lietas izskatīšanai neviena persona nav nostiprinājusi īpašuma tiesības uz /pers. F/ piederošo nekustamā īpašuma ¼ domājamo daļu.

Tiesa atzīst, ka nav pamata atteikt prasītājam vērst piedziņu uz ieķīlāto nekustamo īpašumu, bet sprieduma izpilde šajā daļā būs izpildāma ievērojot Civilprocesa likuma 560. panta pirmās daļas noteikumus par lietvedības apturēšanu.

Saskaņā ar Civillikuma 1278. pantu, ķīlas tiesība ir tāda tiesība uz svešu lietu (841.p.), uz kuras pamata šī lieta nodrošina kreditoram viņa prasījumu tādā kārtā, ka viņš var no tās dabūt šā prasījuma samaksu. Ķīlas tiesība kā lietu tiesība ļauj ķīlas ņēmējam izmantot ieķīlāto lietu kā parāda saistības nodrošinājumu, tādējādi, ka viņš var dabūt parāda samaksu no pašas ieķīlātās lietas vai no tās pārdošanā saņemtās naudas.

Katrā ķīlas tiesībā ir nepieciešams prasījums, par ko ķīla atbild (Civillikuma 1280.pants).

Atbilstoši Civillikuma 1290. pantam, ķīlas tiesība nodrošina ne vien galveno prasījumu, bet arī ar to saistītos blakus prasījumus.

Civillikuma 1319.pantā ir noteikts, ka ķīlas ņēmējs, kuru parādnieks nav noteiktā laikā apmierinājis, var meklēt sev apmierinājumu no ieķīlātās lietas un šajā nolūkā spert visus vajadzīgos soļus tās pārdošanai.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts 2013.gada 10.oktobra spriedumā lietā SKC-166/2013 atzinis, ka atbilstoši Civillikuma 1278.pantam, ķīlas tiesība ir nešpašnieka lietu tiesība, kuras uzdevums ir aizsargāt kreditoru un dot viņam iespēju pārdot parādnieka īpašumu, lai no iegūtajiem naudas līdzekļiem segtu parādu. Atkarībā no ķīlas līgumā ietvertajiem noteikumiem, ķīlas tiesības realizācija notiek vai nu Civilprocesa likuma 49.nodaļas „Nekustamā īpašuma labprātīga pārdošana tiesas ceļā", vai 50.nodaļas „Saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšana" kārtībā. Tomēr, ja procesuālu iemeslu dēļ tas nav iespējams, ķīlas ņēmējs savu tiesību aizsardzībai var vērsties tiesā prasības kārtībā.

Tiesa uzskata, ka pie apstākļiem, kad atbildētāja /pers. A/ savas saistības nav izpildījusi, kreditors – AS „DNB banka" var celt prasību par ķīlas tiesības realizēšanu pret ķīlas devējiem, kuri ir nekustamu dzīvokļa īpašumu /adrese/, kadastra Nr. /numurs/ ieķīlājuši par labu AS „DNB bankai", noslēdzot 2006. gada 15. maija ķīlas līgumu Nr. 4356/6P17-1 un labprātīgi piekrituši tam, ka no Kredīta līguma izrietošo saistību izpilde tiek nodrošināta ar hipotēku.

Atbildētājiem/pers. A/, /pers. B/, /pers. C/, /pers. D/ 2009.gada 15.decembrī, 2012. gada 28. decembrī nosūtīti brīdinājumi par neizpildītajām saistībām pret prasītāju (lietas 36. –44. lapas).

Līdz lietas izskatīšanas dienai tiesā prasītāja nav saņēmusi parāda atmaksu. Tiesas ieskatā, prasītāja pamatoti lūgusi tiesu atzīt AS „DNB bankas" tiesības realizēt ieķīlāto nekustamo īpašumu.

Tiesa atzīst, ka pamatoti prasītājs lūdzis piedzīt kā zaudējumus EUR 142.14, jo prasītājs aizņēmējas vietā vairākas reizes veicis nekustama

īpašuma apdrošināšanu. Šo pienākumu bija uzņēmusies atbildētāja /pers. A/ saskaņā ar Kredīta līguma II daļas 7.3.punkta noteikumiem, bet netika izpildījusi. Par to, ka apdrošināšanas iemaksas veiktas, apstiprina lietā iesniegtie maksājuma uzdevumi (45.– 53. lietas lapas).

Tiesa atzīst, ka apmierinot prasību, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmās daļas noteikumiem, pilnībā apmierināms prasītājas lūgums par tiesas izdevumu piedziņu no atbildētājas, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no galvotāja prasītājas labā, kas ir valsts nodeva EUR 1411.91, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu EUR 14.09, kopā EUR 1426.00.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] panta noteikumiem atbildētājai nosakāms termiņš labprātīgai sprieduma izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Prasītājai saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. panta noteikumiem nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt sešus procentus no simta gadā no piedzītā pamatparāda, ievērojot CL 1763. panta noteikumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8. un 97. pantu tiesa

nosprieda:

Akciju sabiedrības „DNB banka" prasību pret /pers. A/, /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ par parāda piedziņu un tiesību atzīšanu vērst piedziņu uz ieķīlāto dzīvokļa īpašumu apmierināt pilnībā.

Atzīt Akciju sabiedrības „DNB banka" tiesības realizēt par labu Akciju sabiedrībai „DNB banka" ieķīlāto nekustamo īpašumu – dzīvokļa īpašumu Nr.14, kas atrodas /adrese/, kadastra Nr. /numurs/, nepārsniedzot reģistrētās hipotēkas apmēru.

Piedzīt no /pers. A/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. D/ par labu Akciju sabiedrībai „DNB banka" parādu EUR 41416.52, tajā skaitā, pamatsummu EUR 37701.69, nesamaksātos procentus par aizdevuma lietošanu EUR 1277.86 par laiku no 15.02.2009. līdz 15.12.2009. un līgumsodu EUR 2436.97 par laiku no 06.08.2009. līdz 08.12. 2009., kā arī piedzīt zaudējumus EUR 142.14 un tiesas izdevumus EUR 1426.00, pavisam kopā piedzīt EUR 42984.66 (četrdesmit divi tūkstoši deviņsimt astoņdesmit četri *euro* un 66 centi), nosakot termiņu labprātīgai sprieduma izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Noteikt Akciju sabiedrībai „DNB banka" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. A/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. D/, sešus procentus no simta gadā no piedzītā pamatparāda EUR 37701.69, ievērojot Civillikuma 1763. panta noteikumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Cēsu rajona tiesā.

Tiesnese